

Melancolica

Să-ți privesc mâinile cum împletesc
câmpuri întregi din mătase multicoloră
este ca și când aș adormi
încrucșând rimele unui poem de dragoste.

Dacă în stânga mea ar curge un râu
iar în dreapta un alt râu
eu pe care dintre maluri
ar trebui să-ți păzesc venirea-plecarea?

Deocamdată aud în mine
doar o singură voce vorbindu-și sieși
însăimântată că altfel totul în jur
e surd de mut și mut de surd.

Dacă aș putea să-ți scriu numele
de la dreapta spre stânga
ar fi ca și când te-aș trage înapoi
din toate plecările tale iminente.

Lasă că va veni și vremea aceea
în care timpul mort și trecut
își va înverzi toate cărările
spre propriul cimitir.

Într-un amurg un om singur
strânge în pumni venirea serii
și o împiedică să se împrăștie.
Îl doboară o simplă cădere a pleoapelor.

Înainte să iasă victorioase din
închisoarea perfectă a coconului de mătase
cum și de unde poate cineva să audă
șoaptele întrerupte ale fluturilor?

Mâinile străine când vor să se atingă
sunt tot atât de îndepărtate
ca două vârfuri vecine de munte
despărțite totuși de ovale adâncă.

...